
Wilhelm Steinitz 4/5

Beschrijving

In 1883 werd Steinitz tweede in het sterke toernooi in Londen. Eerste werd Zukertort. Dit gaf natuurlijk opnieuw aanleiding voor het oprakelen van de discussie wie nu eigenlijk de wereldkampioen schaken was.

In datzelfde jaar besloot Steinitz Engeland te verlaten en definitief in New York te gaan wonen. Maar deze emigratie zorgde niet dat er een einde kwam aan de *“Ink War”*, want sommige van zijn vijanden wisten de Amerikaanse pers aan hun kant te krijgen.

Zukertort

In 1885 begon Steinitz met de publicatie van het *International Chess Magazine*, wiens editor hij tot 1895 bleef. In zijn magazine beschreef hij chronologisch de moeizame onderhandelingen met Zukertort om tot een match te komen. Het kwam zelfs zover dat Steinitz voorstelde om af te zien van alle vergoedingen voor onkosten en van een aandeel in het prijzenfonds, zodat de match *“a benefit performance, solely for Mr. Zukertort’s pecuniary profit”* zou zijn. Uiteindelijk kwam het tot een akkoord: in 1886 zouden Steinitz en Zukertort een match spelen in New York, St. Louis en New Orleans, en dat de winnaar degene zou zijn die als eerste 10 partijen won. Steinitz drong er op aan dat de match *“for the Championship of the World”* zou zijn. Bovendien wilde Steinitz spelen onder de Amerikaanse vlag (hoewel hij nog niet officieel genaturaliseerd was).

Na vijf partijen in New York stond het 4-1 voor Zukertort, maar aan het eind van de rit was het 12½-7½ voor Steinitz (tien gewonnen, vijf remises, vijf verloren). De manier waarop Zukertort instortte (hij won slechts één van de laatste vijftien partijen) werd later beschreven als *“perhaps the most thoroughgoing reversal of fortune in the history of world championship play.”*

Wereldkampioenschap

In 1887 begon het American Chess Congress aan het opstellen van de reglementen voor het wereldkampioenschap schaken. Steinitz was hier een actieve voorstander van, al dacht hij dat hijzelf te oud werd om wereldkampioen te blijven. In zijn eigen magazine schreef hij:

“I know I am not fit to be the champion, and I am not likely to bear that title forever.”

Maar in 1888 wilde de Havana Chess Club een match sponsoren en organiseren tussen Steinitz en degene die Steinitz waardig achtte als tegenstander. Steinitz koos de Rus Mikhail Tchigorin.

Mikhail Tchigorin

Voorwaarde was wel dat de invitatie aan Tchigorin niet kwam als een uitdaging van Steinitz en evenmin dat het een match om de wereldtitel zou zijn. De match zou om maximaal 20 partijen gaan en dat was voor Steinitz een argument om niet voor de wereldtitel te spelen:

“Fixed-length matches were unsuitable for world championship contests because the first player to take the lead could then play for draws”,

Bovendien was Steinitz samen met het American Chess Congress bezig met het *world championship project*.

De match werd uiteindelijk wel begin 1889 gespeeld in Havana, en gewonnen door Steinitz (tien gewonnen, een remise, zes verloren).

Het voorstel, waarmee het American Chess Congress kwam, was duidelijk een compromise tussen voorstanders van matches en die van toernooien.

De winnaar van het toernooi dat in 1889 in New York gehouden zou worden, mag zich wereldkampioen noemen, maar moet bereid zijn om binnen een maand een match om de titel te spelen met degene die tweede of derde zou worden.

Steinitz gaf aan niet in een toernooi om de wereldtitel te willen spelen en zou ook de winnaar niet uitdagen, tenzij dat niet gebeurde door nummer twee of drie in het toernooi.

Het toernooi vond plaats, maar had een verrassende uitkomst: Mikhail Tchigorin won samen met de Oostenrijker Max Weiss, en de play-off eindigde in vier remises.

Toen trok Weiss zich terug wegens drukke werkzaamheden. Tchigorin twijfelde, omdat hij al een match met Steinitz had gespeeld en verloren. Toen rook de derde prijswinnaar, Isidor Gunsberg, zijn kans en daagde Steinitz uit. Die match werd in 1890 in New York gespeeld en eindigde in een 10½-8½ overwinning voor Steinitz.

Het American Chess Congress format werd daarna niet meer herhaald en Steinitz speelde daarna alleen nog matches die hij persoonlijk regelde, daarbij gedreven door geldnood.

Zo was er in 1892 opnieuw een match in Havana met Tchigorin om de wereldtitel. Steinitz won nipt (tien gewonnen, vijf remises, acht verloren).

Mikhail Ivanovich Chigorin (1850-1908)

Als partij kies ik de 23e in die match, want:

• *The highlight of this match is the biggest shock ending in the history of the Championship. In game 23, Chigorin, a piece ahead, was on the verge of tying the score at 9-9 and sending the match into overtime. Rather than sealing his move, he made it on the board, and in so doing, unprotected his h-pawn allowing Steinitz a mate-in-two that ended the match.*•

Je dient JavaScript te activeren om de weergave van een schaakpartij te optimaliseren.

Het overkomt ons allemaal?!

Datum aangemaakt

2020/09/07